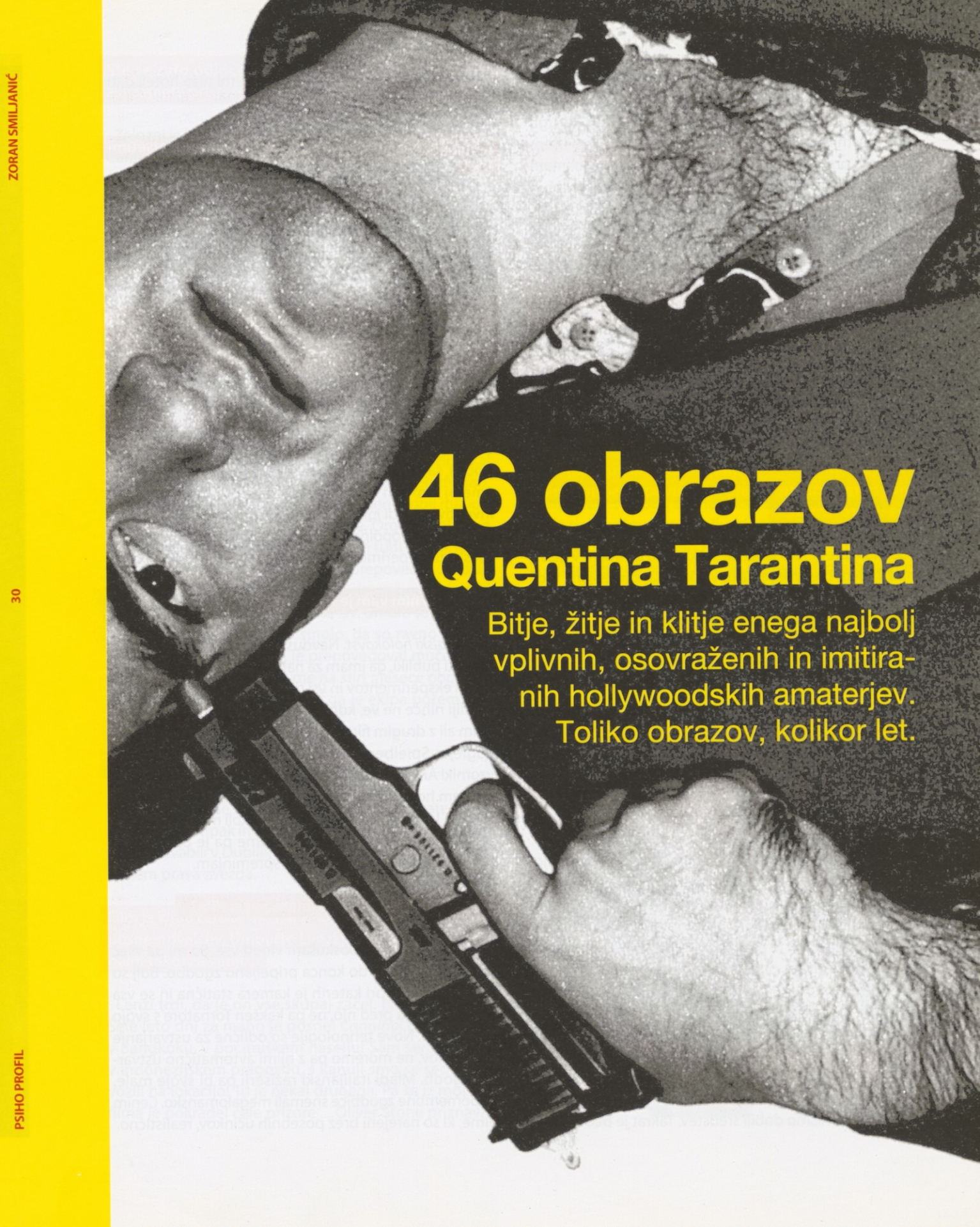

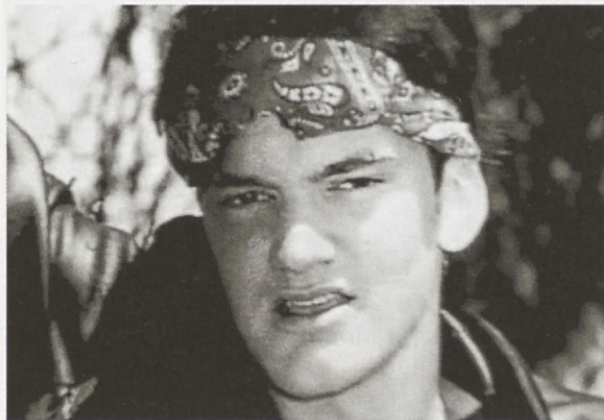
46 obrazov Quentina Tarantina

Bitje, žitje in klitje enega najbolj
vplivnih, osovraženih in imitira-
nih hollywoodskih amaterjev.
Toliko obrazov, kolikor let.

Novorojenček: rojen 1963, v Knoxville v Tennesseeju. Oče Tony Tarantino je italijanskega rodu, mati Connie McHugh je pol Irka, pol Cherokee Indijanka.

Prebivalec: Los Angelesa, kjer se dogaja tudi večina njegovih filmov.

Pametnjakovič: ima IQ 160, vendar je kljub temu pri šestnajstih opustil šolanje na srednji šoli. »Ko me ljudje vprašajo, v katero filmsko šolo sem hodil, jim rečem, da sem hodil gledat filme.«

Videotekar: pri dvaindvajsetih se je zaposlil v videoteki Manhattan Beach Video Archives v Los Angelesu, kjer je pregledal na tisoče filmov, spoznal navade in želje strank, kar je kot režiser s pridom uporabljal. S sodelavcem Rogerjem Avaryjem sta ure in ure premlevala najrazličnejše aspekte filmov.

Falsifikator: preden je zaslovel, se je v svojem življenjepisu zlagal, da je nastopal kot zombi v *Dawn of the Dead* (1978, George A. Romero) in celo v Godardovem *Kralju Learu* (King Lear, 1987).

Režiser: *My Best Friend's Birthday* (1987, med montažo je požar uničil edino kopijo filma), *Stekli psi* (Reservoir Dogs, 1992), *Šund* (Pulp Fiction, 1994), *Štiri sobe* (Four Rooms, 1995, del *The Man from Hollywood*), *Jackie Brown* (1997), *Ubila bom Billa 1 in 2* (Kill Bill: Vol. 1 & 2, 2003, 2004), *Smrtno varen* (Death Proof, 2007), *Neslavne barabe* (Inglourious Basterds, 2009). Kot posebni gost-režiser je zrežiral en prizor v *Mestu greha* (Sin City, 2005, Robert Rodriguez).

TV režiser: zrežiral je epizodo serije *Urgenca* (ER, 1994), *Saturday Night Live* (1994-95) in *Na mestu zločina* (CSI:

Crime Scene Investigation, 2005) z naslovom *Grave Dangler*, za katero je napisal tudi scenarij. Režiral naj bi tudi epizodo *Dosjejev X*, a se ni hotel vpisati v Ameriško združenje režiserjev (raje je zadržal svoj neodvisni status) in zadeva je padla v vodo.

Scenarist: napisal je scenarije za vse filme, ki jih je zrežiral, razen *Jackie Brown*, ki ga je posnel po knjigi *Rumov punč* Elmorja Leonarda. Prvi scenarij ima naslov *Captain Peachfuzz and Anchovy Bandit*. Sledil je *My Best Friend's Birthday* (1987), na njegovem pogorišču je nastal scenarij *Prava stvar* (True Romance, 1993, Tony Scott), *Rojena morilca* (Natural Born Killers, 1994, Oliver Stone), kratki *Dance Me to the End of Love* (1995, Aaron A. Goffman) in *Od mraka do zore* (From Dusk Till Dawn, 1996, Robert Rodriguez). Čeprav njegovega imena ni v špici, je izpilil scenarij za *Škrlatno plimo* (Crimson Tide, 1995, Tony Scott), med drugim je spisal dialog o lipicancih.

Pripovedovalec: uporablja neobičajne tehnike filmske naracije: *flashbacke* v *Steklih psih*, nelinearnost v *Šundu*, raztegnjen čas v *Jackie Brown*, poglavja v *Ubila bom Billa* in časovni preskok v *Smrtno varen*.

Igralec: čeprav ima že precejšnjo kilometrino, še vedno ne zna igrati.

Pedagog: »Če nameravate posneti film, ne čakajte na dovoljenje, ne čakajte na idealne pogoje, ampak ga posnemite.«

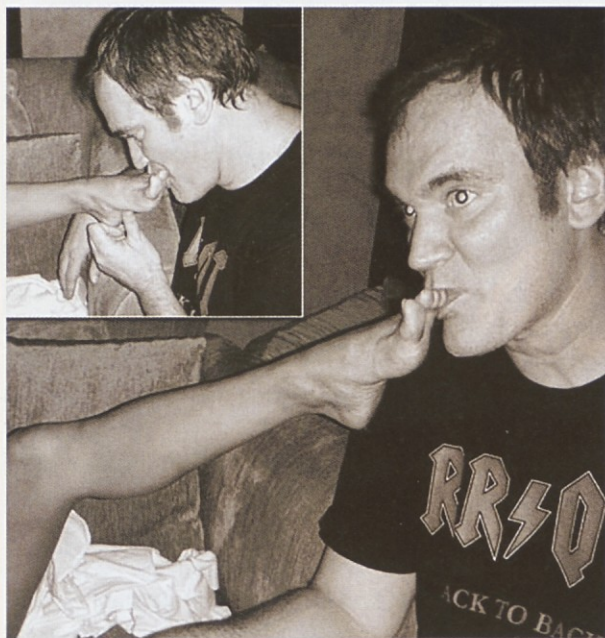
Prijatelj in partner: njegov najboljši prijatelj, sodelavec in »brat« je Robert Rodriguez. Med najboljšje prijatelje šteje še režiserja Paula Thomasa Andersona, Sofio Coppola in Jennifer Beals. Prijateljuje z japonskim režiserjem Takashi Miikejem, ki je nastopil v *Krvavem hostlu* (Hostel, 2005, Eli Roth), Tarantino pa mu je vrnil uslugo z nastopom v *Sukiyaki Western Django* (2007). Pomembna v njegovi karieri sta producent Lawrence Bender ter scenarist in režiser Roger Avary, ki je med drugim odgovoren za Marcellusovo analno posilstvo v *Šundu*.

Ljubimec: Mira Sorvino, Sofia Coppola, Jennifer Beals, Allison Anders, Julie Dreyfus, Kathy Griffin in Margaret Cho, če omenimo le najbolj sočne primerke. Šušljalo se je o razmerju z Umo Thurman, a Tarantino prisega, da ni imel nikoli nič z njo, saj je njegova »muza«. Ni poročen in nima otrok.

Plagiator: »Seveda kradem ideje iz drugih filmov, tako kot vsi veliki režiserji.«

Fanatik: »Filmi so moja religija in Bog je moj patron. Srečo imam, da mi ni treba snemati filmov, da bi odplačal bazen. Ko delam film, mi ta pomeni vse. Umrl bi zanj.«

Fetišist: obseden z golimi ženskimi nogami, še posebej stopali: *foot massage* je njegova ultimativna spolna izkušnja.

Urolog: ženske v njegovih filmih nenehno tišči lulat: »I gotta pee,« panično vzdihujejo Amanda Plummer in Uma Thurman v *Šundu*, Bridget Fonda v *Jackie Brown*, Juliette Lewis v *Od mraka do zore*, Uma Thurman in Daryl Hannah v *Ubila bom Billa*. *Smrtno varen* se začne z Vanesso Ferlito, ki se drži za mednožje, medtem ko hiti proti stranišču (»I gotta take the world's biggest fuckin' piss!«), čez čas pa mehur požene še Rosario Dawson.

WC paznik: obisk stranišča je pri Tarantinu hudo nepredvidljiv in nevaren dogodek. Ko se Travolta v *Šundu* prvič vrne iz WC-ja, naleti na nezavestno Uma Thurman, ki je posnifala njegov heroin. Drugič ga presenetita Tim Roth in Amanda Plummer, ki sta zasedla restavracijo. Tretji obisk stranišča je zanj usoden, saj naleti na Brucea Willis, ki vanj izstrelji rafal iz avtomatskega orožja. Potem je tu še dogodek s Timom Rothom, policaji in psom na stranišču (*Stekli psi*), WC obišče tudi Christian Slater (*Pra-*

va stvar), Michael Keaton se skriva v njem, preden ustrelji Samuela Jacksona (*Jackie Brown*) in Uma Thurman, ki se na krvavi spopad z Norimi 88. pripravi, le kje drugje, kot na stranišču (*Ubila bom Billa*).

Gobezdač: v njegovih filmih je polno nesmiselnega govoričenja, ki ima včasih celo zvezo z zgodbo.

Klavstrofobik: Tarantinov zaščitni kader je pogled iz avtomobilskega prtljažnika; v zadnjem času ga je zamenjal s posnetkom izpod pokrova motorja.

Delodajalec za nedoločen čas: v njegovih filmih konstantno nastopajo Harvey Keitel, Tim Roth, Steve Buscemi, Uma Thurman in Samuel L. Jackson, če omenimo le prvo ligo. In seveda on sam.

Modni kreator: njegovi junaki so oblečeni v črne obleke, bele srajce in črne kravate (ekipa iz *Steklih psov*, Samuel L. Jackson in John Travolta v *Šundu*, brata Gecko v *Od mraka do zore*), prav tako ženske (Uma Thurman v *Šundu* in Pam Grier v *Jackie Brown*), ki pa so brez kravat. Uma je v *Ubila bom Billa* nosila rumeno trenirko s črnimi črtami, kar je kakopak posvetilo Bruceu Leeju.

Alias: njegovi protagonisti pogosto nimajo imen, pač pa vzdevke: Mr. White, Orange, Blond, Brown in Pink (Stevu Buscemiju ta vzdevek ni bil všeč) v *Steklih psih*; Pumpkin in Honey Bunny v *Šundu*; Sidewinder, Black Mamba, Cottonmouth, Copperhead in California Mountain Snake v *Ubila bom Billa*; Jungle Julia, Butterfly in Stuntman Mike v *Smrtno varen*.

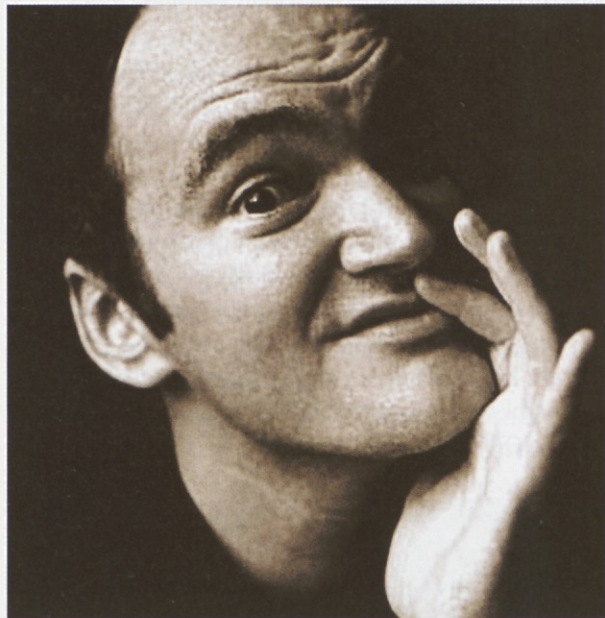
Reanimator: od mrtvih je obudil kariere pozabljenih igralcev: Lawrenca Tierneyja in Edwarda Bunkerja v *Steklih psih*, Johna Travolta v *Šundu*, Pam Grier in Roberta Forsterja v *Jackie Brown*, Sonnyja Chibo in Michaela Parksa v *Ubila bom Billa* in Roda Taylorja v *Neslavnih barabah*.

Nasilnež: »Nasilje je ena najbolj kinematičnih reči, kar jih lahko narediš v filmu. Kot bi Edison in brata Lumière izumili kamero za snemanje nasilja. Tu se pokaže, koliko kdo zares obvlada.« In še: »Seveda so moji filmi nasilni. Ampak to so Tarantinovi filmi. Ne greš na koncert Metallice in jim rečeš, naj zmanjšajo glasnost.«

Promotor: ustanovil je založbo Rolling Thunder Pictures, kjer je pod sloganom Quentin Tarantino Presents

izdal serijo kultnih in pozabljenih tujih in/ali neodvisnih filmov: *Chungking Express* (1994, Wong Kar Wai), *Switchblade Sisters* (1975, Jack Hill), *Sonatine* (1993, Takeshi Kitano), *Hard Core Logo* (1996, Bruce McDonald), *Detroit 9000* (1973, Arthur Marks), *The Beyond* (E tu vivrai nel terrore – L'aldilà, 1981, Lucio Fulci), *Curdled* (1996, Reb Braddock) ...

Nostalgik: »Cena slave? Ne morem več v video prodajalno in tam do mile volje brskati, če bom slučajno našel kakšen star špageti vestern. To je šlo.«

Kritik: »Prišel sem do točke, kjer mi kritike Pauline Kael o Godardovih filmih pomenijo več kot Godardovi filmi.«

Filmofil: Tarantinovih 10 najboljših vseh časov: *Dober, grd, hudoben* (Il buono, il brutto, il cattivo, 1966, Sergio Leone), *Rio Bravo* (1959, Howard Hawks), *Taksist* (Taxi Driver, 1976, Martin Scorsese), *Njegovo nezvesto dekle* (His Girl Friday, 1940, Hawks), *Divje maščevanje* (Rolling Thunder, 1977, John Flynn), *Dan, ko so vsi smejali* (They All Laughed, 1981, Peter Bogdanovich), *Veliki pobeg* (The Great Escape, 1963, John Sturges), *Carrie* (1976, Brian De Palma), *Strel ni bil izbrisan* (Blow Out, 1981, De Palma) in *Žrelo* (Jaws, 1975, Steven Spielberg).

Ljubitelj stripov: »Obožujem stripe, še posebej tiste o superherojih. Vsa ta mitologija, ki obkroža junake, se mi zdi fascinantna. Vzemimo na primer mojega priljubljene superheroja, Supermana. Ni velik strip, niti preveč dobro narisano. Ampak mitologija je enkratna. Vzorec

superherojskih stripov je, da obstaja junak in njegov alter ego. Batman je v resnici Bruce Wayne, Spider-Man je Peter Parker. Ko se zjutraj zbudi, je Peter Parker. Mora si obleči kostum, da bi postal Spider-Man. In tukaj je Superman nekaj posebnega; on ni postal Superman, on se je že rodil kot Superman. Ko se zjutraj zbudi, je Superman. Njegov alter ego je Clark Kent in očala, klobuk in obleka – to je njegov kostum. In kakšen je Clark? Slaboten, negotov, prestrašen ... strahopetec. Tako nas on vidi. Clark Kent je Supermanova kritika človeštva.«

Ljubitelj glasbe: originalne glasbe ne pozna, filme opremilja z izbranimi in dobro plasiranimi komadi iz svoje osebne zbirke ali celo s filmsko glasbo iz drugih filmov.

Zbiratelj: »Če zbiraš filme, so videokasete neke vrste marihuana, laserski in DVD diski so definitivno kokain, kopije na filmskem traku pa so heroin. In jaz sem tu, odvisen le od najboljših in najtrše robe.«

Nizozemec: v filmih ima pogosto nizozemske elemente: pesmi, imena, omenjanje Rutgerja Hauerja, oranžno (barva Nizozemske), pogovor o Amsterdamu med Samuelom L. Jacksonom in Johnom Travolto v *Šundu*, kjer slednji zviža tobak Drum. Tarantino je v Amsterdamu spisal scenarij za *Šund*.

Mehičan: v skoraj vsakem njegovem filmu naletimo na t.i. *Mexican standoff*, to je prizor, kjer najmanj trije protagonisti istočasno merijo s pištolami eden na drugega. Tarantino je to pobral od Johna Wooja, ta pa od Sergia Leoneja.

Zavistnež: ko je slišal, da se je »konkurenčni« režiser Guy Ritchie poročil z Madonno, je zinil: »Če ga hočem premagati, se bom moral poročiti z Elvisom.«

Nagrajenec: leta 1994 z Rogerjem Avaryjem prejel oskarja za najboljši originalni scenarij in Zlato palmo v Cannesu za *Šund*. Leta 2005 je prejel nagrado Sony Ericsson Empire Awards. Leta 2007 mu je filipinska predsednica Gloria Arroyo podelila nagrado za življensko delo v predsedniški palači v Manili.

Predsednik žirije: leta 2004, deset let po zmagovalstvu s *Šundom*, je predsedoval žiriji na filmskem festivalu v Cannesu. Takrat je Zlato palmo prejel Michael Moore za film *Fahrenheit 9/11*, za katero veliko dolguje ravno Tarantinu.

Izumitelj neobstojećih blagovnih znamk: cigarete Red Apple, hamburger Big Cahuna, pivo Chango Beer, kosmiči Fruit Brute, gostilne Acuna Boys, Jack Rabbit's Slim in Teriyaki Donut, vse skupaj pa je podloženo z mehkim *soundtrackom* izmišljene radijske postaje K-Billy. V *Od mraka do zore* nastopa steklenica Jose Quentin tekile, na njeni etiketi pa piše: »*Drink with Quentin ... and die.*«

Umetnik: v vsakem filmu postreže z vsaj enim ekstremno dolgim kadrom, kjer kamera akrobatsko sledi protagonistom skozi več prostorov ali pa obsedeno kroži okoli mize v restavraciji.

Pesnik: dialogi so pogosto v rimah: »*My name is Buck, and I'm here to fuck.*« »*My name is Pitt, and your ass ain't talkin your way out of this shit.*« »*Zed's dead baby, Zed's dead.*« »*Wakey, wakey, eggs and bakey.*« »*It's either my way, or highway.*«

Manijak posvetil: seznam filmov, katerim se je poklonil, bi bil predolg. Obožuje italijanske *giallo* grozljivke in špageti vesterne, japonske samurajske filme, hongkonške kung-fu akcionerje, filipinske eksploatacije, *blacksploation* filme in francoski novi val. Še najraje pa citira samega sebe.

Teoretik: rad analizira pop fenomene, na primer, kaj je Madonna hotela povedati v pesmi *Like a Virgin*. Slovita je njegova analiza filma *Top Gun*, ki jo razloži v filmu *Pojdi*

z *menoj v posteljo* (Sleep with Me, 1994, Rory Kelly), da so piloti, s Tomom Cruisom vred, homiči: »*You can ride my tail.*«

Primadona: zavrnil je ponudbe za režijo številnih filmov, med drugim *Hitrost*, *Možje v črnem* in *Westworld*.

Skrivnostnež: noče izdati, kaj se skriva v skrivnostnem kovčku iz *Šunda*. Na forumih divja med oboževalci prava vojna interpretacij; ena zanimivejših teorij pravi, da je notri Marcellusova duša. Ne pove tudi, zakaj je narobe napisal besedo *basterds* v naslovu zadnjega filma.

Pogrebec: ob smrti Davida Carradina: »*Užival sem, ko sem ga režiral, bil je sanjski igralec, fantastična oseba in eden redkih hollywoodskih norih genijev.*«

Bog: njegova ambicija je združiti vse filme v celovit tarantinovski univerzum, kjer se bodo medsebojno povezani liki do mile volje zadevali, pili *tasty beverage*, kadili *Red Apple* cigarete, debatirali o neobičajnih spolnih praksah (*foot massage, eating pussy*), se obkladali z izrazi, kot so *nigger* in *motherfucker*, streljali, sekali s katanami, v ozadju pa se bo vrtel neskončni *soundtrack* didžeja QT-ja.

